

ת"פ 10124/08 - מדינת ישראל נגד שלמה זריהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10124-08 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' זריהן 31 מרץ 2014
בפני כב' השופט יצחק שמעוני, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

שלמה זריהן ע"י ב"כ עוה"ד חנן רובינשטיין

גזר דין

1. הנאשם, תושב מעלה אדומים יליד שנת 1961, הורשע בתום הליך הוכחות בעבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה ואיומים לפי סעיפים 192-ו(ב) ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם היה במועד האירוע ביום 18.8.08 בעל קיוסק. המתלונן, שטרם מלאו לו 18, הגיע לקיוסק וביקש לקנות סיגריות. הנאשם סירב למכור לו וביקש כי יחזור כשימלאו לו 18. המתלונן עזב את הקיוסק, הסתובב אל עבר הנאשם ועשה תנועה בידו.

הנאשם עזב את דלפק הקיוסק, ניגש אל המתלונן, החל לצעוק עליו בתוקפנות, תפס את גרונו של המתלונן בשתי ידיו וצעק: "למי אתה עושה תנועות כאלה, אני רוצה להרוג אותך".

המתלונן ביקש מהנאשם שיעזוב אותו, וניסה להשתחרר מאחיזתו החונקת, תוך שהוא דוחף את הנאשם.

הנאשם לא הרפה מהמתלונן, קפץ עליו והחזיק בחולצתו עד שנקרעה והחל לקללו. המתלונן ביקש מהנאשם שיעזוב אותו. הנאשם נגח בפניו, היכה באגרופו בפניו וכתוצאה מכך, שתי שיניו של המתלונן נעקרו. הנאשם המשיך להכותו בכל חלקי גופו.

לאחר שהגיעה למקום משטרה, המשיך הנאשם באיומיו וצעק לעבר המתלונן: "אני אשחט אותך, אני אשבור לך את כל הפרצוף, אני אזיין אותך, אני כבר אטפל בו".

2. ביום 11.2.14 התקיים דיון לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש.

בטרם שמיעת טיעוניהם, העיד המתלונן לעניין הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם.

המתלונן העיד, כי כתוצאה מהתקיפה נותר ללא שיניים עד עתה, שכן מבירור שעשה עם רופאי שיניים, עולה שהשתלת שיניים כרוכה בתשלום של 12,000 ₪, סכום שאין ביכולתו לשלם. עוד סיפר כי הוא עבר טראומה ועד היום הוא לא יכול להתקרב לתחנה המרכזית, לאזור האירוע, והוא חושש שהנאשם ישוב ויתפוס אותו. לדבריו, היה בטיפול פסיכולוגי, אך לא הציג קבלות.

3. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה, כי הערך המוגן שנפגע בעבירה בה הורשע הנאשם, הוא האינטרס להגן על קטינים מכל משמר ולא בכדי קבע המחוקק לצידה של עבירה לפי סעיף 368ב(ב) עונש חמור של שבע שנות מאסר.

לטענתה, על פי הפסיקה, יש להילחם באלימות בדרך של הטלת עונשים מרתיעים ומחמירים במיוחד במקרים של אלימות נגד קטינים. לעניין מתחם העונש, טענה המאשימה, כי המתחם הינו בין 4 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה לא תמכה טענתה בציון אזכורי גזרי דין אך לשיטתה, מאחר שמדובר באירוע חמור הרי שיש לגזור על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם.

לטענתה, לחובת הנאשם עבר פלילי, המצביע על כך שהוא בעל דפוסי התנהגות אלימים, אדם אימפולסיבי שלא שולט ביצריו וגם משום כך, יש להטיל עליו עונש מאסר ממשי ומוחשי המציג את הרף היחסי גבוה של המתחם, מאסר על תנאי ופיצוי הולם למתלונן.

4. ב"כ הנאשם טען, כי בתיק אחר בנסיבות דומות, טענה המאשימה שהמתחם נע בין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל והפנה לאותו מקרה.

ב"כ הנאשם הפנה שמונה גזרי דין בהם נדונו עבירות דומות ואשר באף אחד מהם לא נגזר מאסר בפועל. נטען, כי המאשימה לא עמדה בחובתה החוקית לתמוך את מתחם הענישה שטענה לו בפסיקה.

לשיטתו, האירוע בו הורשע הנאשם, היה קטטה בין הנאשם למתלונן שהיה בן 17 שנה ו-10 חודשים, על סף הבגירות. האירוע החל לאחר שהמתלונן ניסה לקנות סיגריות שלא על פי חוק ולאחר שהנאשם סירב, הפנה כלפיו תנועה מגונה. עדים לאירוע תיארו שני אנשים מתקוטטים וגם המתלונן נחבל חבלות לא קלות.

מעבר לנסיבות האירוע, אשר פועלות לטענתו לזכות הנאשם, הרי שגם נסיבות חייו מצדיקות התחשבות בעת גזירת העונש. כפי שעולה מתעודות פטירה שהגיש, סמוך לאירוע המתואר בכתב האישום, נפטר בנו בן העשרים של הנאשם ממחלה קשה וגם אחיו של הנאשם נפטר לפני כשלושה חודשים. הנאשם גרוש ויש לו שלושה ילדים אותם הוא מפרנס, הוא מתמודד עם אסונות וכן טופל לאחר שסבל מדיכאון.

לטענת הסיניגור, העבירה בוצעה מתוך תגובה אימפולסיבית ובלהט הרגע והתנהגות המתלונן תרמה להתלהטות הרוחות. ביחס לעברו הפלילי של הנאשם, טען הסיניגור, כי מרבית העבירות נעברו לפני עשרות שנים וגם על העבירה האחרונה משנת 2008, הנאשם לא נענש באופן קשה.

5. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26.3.14 קובעת, כי הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות וממליצה

על השמתו לביצוע עבודות שירות בבית החולים "הדסה" הר הצופים.

6. העבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש חמורה היא. מידת חומרתה באה לידי ביטוי בעונש שקבע המחוקק לצידה- עונש מירבי בן 7 שנים. תכליתה היא הגנה על קטינים חסרי ישע, הגנה על גופם, בטחונם והאוטונומיה שלהם על גופם. על בית המשפט להביע את הסלידה ממעשים מעין אלה, להיות מגנם של אלה הזקוקים לכך, תוך שהוא עומד על נסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה.

גם עבירת האיומים, על אף שאין בה יסוד של אלימות פיזית, היא חמורה בעודה פוגעת ומסכנת את בטחונו ושלומו של הפרט.

אשר למתחם הענישה הראוי במקרה זה ובהתאם לתיקון 113 לחוק, מצאתי כי הוא נע בנסיבות אלה בין עונש של מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי בנוסף לפיצוי, לבין עונש של מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

אציין, כי היה על המאשימה לתמוך את טענתה ביחס למתחם הענישה הראוי בפסיקה, וזאת לא עשתה. מנגד, הסניגור תמך את טענתו לעניין המתחם במספר גזרי דין, אשר סייעו במלאכת קביעת המתחם ההולם.

7. לענייננו - הנאשם איים על המתלונן ותקף אותו לאחר שהנאשם הפנה לעברו תנועת יד, וגם הנאשם עצמו נחבל, כפי שעלה ממסמכים רפואיים שהגיש במהלך ניהול ההוכחות. אמנם אין במעשיו של המתלונן כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם והם אינם עולים כדי התגרות, אך הם מבדילים אירוע זה מאירועים אחרים בהם בגירים תוקפים קטינים, ללא כל רקע ובהיותם חסרי ישע באופן מובהק.

גם גילו של המתלונן, שהיה בן 17 ועשרה חודשים בעת התקיפה, צריך לעמוד בין מכלול השיקולים והוא מבחין בין תקיפה זו לתקיפת קטינים רכים בשנים.

נסיבותיו האישיות של הנאשם גם הן עומדות לנגד עיני- העובדה ששכל את בנו, בעודו בן 20 שנה לאחר התמודדות עם מחלת הסרטן וכן אובדן אחיו לאחרונה.

מנגד, לא ניתן להתעלם מהאימפולסיביות בה נקט הנאשם, מהעובדה שהתקשה להרפות מהמתלונן גם לאחר שזה כבר נחבל. עברו הפלילי של הנאשם, גם הוא עומד לו לרועץ- אמנם מרבית העבירות הן מהעבר הרחוק, אך קיימות גם שתי הרשעות מהשנים האחרונות.

לנגד עיני עומד גם המתלונן- אשר נחבל בשינוי ומחמת חסרון כיס לא קיבל עדיין טיפול הולם, כטענתו, ואשר הזכות לשלמות גופו ולביטחון אישי הופרו במעשיו של הנאשם.

8. סופו של דבר, לאחר ששקלתי שיקולים אלה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים אותם ירצה בעבודות שירות בבית החולים "הדסה" הר הצופים כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26.3.14. תחילת ביצוע ב-25.6.14. במועד זה יתייצב בשעה 08:30 במשרדי הממונה מפקדת דרום בבאר שבע.

ב. מאסר למשך 6 חודשים והנאשם לא ירצה מאסר זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה.

ג. פיצוי למתלונן בסך של 10,000 ₪. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים שווים החל מיום 15.4.14 ובכל 15 לחודש ויועבר למתלונן על פי הכתובת המצויינת בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ט אדר ב תשע"ד, 31 מרץ 2014, במעמד ב"כ המאשימה מתמחה מיכל אזולאי , הנאשם וב"כ עו"ד חנן רובינשטיין.